

2010. május 6., csütörtök

58. felkéri a Bizottságot az EU költségvetésének kiigazítására, hogy felgyorsítsa a költséghatékony, alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák fejlesztését és alkalmazását, különösen azzal a céllal, hogy eleget tegyenek a stratégiai energiatechnológiai terv (SET-terv) végrehajtása pénzügyi szükségleteinek;
59. üdvözli a Polgármesterek Szövetségének létrehozását, amely a bevált gyakorlatok cseréjének fóruma, és azon városok előhírnöke hivatott lenni, amelyek nagyra törő célkitűzéseket fogalmaznak meg energiahatékonyságuk javítása érdekében; ezzel összefüggésben üdvözli azon városok és szövetségek tevékenységét, amelyek a városok energiahatékonyságának javítása érdekében fejlesztik az IKT-k használatának bevált gyakorlatait, valamint ösztönzi e bevált gyakorlatok terjesztését;
60. felhívja a tagállamokat és a Bizottságot, hogy támogassák az oktatást és a tudatosság növelését a felhasználók számára az IKT-k teljes energiamegtakarítási potenciáljának kiaknázása érdekében;
61. felkéri a Bizottságot, hogy a megfelelő nemzetközi partnerekkel együttműködve támogassa a közös nemzetközi szabványok kidolgozását a vállalatok szén-dioxid-kibocsátási jelentéseire vonatkozóan, hogy a vállalatok összehasonlítható módon és eredményesen tudják mérni saját kibocsátásaikat;
62. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a külső feldolgozás fejlesztését, tekintettel e technológiának az energiahatékonysághoz való hozzájárulása és az általában az IKT-k rendszeres fejlesztésével kapcsolatosan keletkező hulladék csökkentése tekintetében megnyilvánuló hatalmas potenciáljára;
63. kívánatosnak tartja, hogy lépéseket tegyenek az IKT-k nyújtotta lehetőségek kiaknázása céljából a logisztikai láncban az élelmiszertermelés tékozlásainak csökkentésére, elsősorban a közös agrárpolitika és a 7. keretprogram összehangolt fellépésén keresztül;
64. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A Bizottság fehér könyve: „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé”

P7_TA(2010)0154

Az Európai Parlament 2010. május 6-i állásfoglalása „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvről (2009/2152(INI))

(2011/C 81 E/21)

Az Európai Parlament,

- tekintettel „Az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás: egy európai fellépési keret felé” című bizottsági fehér könyvre (COM(2009)0147),
- tekintettel az „Alkalmazkodás az éghajlatváltozáshoz Európában – Az uniós fellépés lehetőségei” című, 2008. április 10-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel A jövő ma kezdődik - „Az éghajlatváltozással foglalkozó jövőbeni integrált uniós politikára vonatkozó ajánlások” című 2009. február 4-i állásfoglalására ⁽²⁾,

⁽¹⁾ HL C 247. E, 2009.10.15., 41. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2009)0042

2010. május 6., csütörtök

- tekintettel a 2009 nyarán pusztító erdőtüzekről szóló 2009. szeptember 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a koppenhágai éghajlat-változási konferenciára (COP 15) vonatkozó EU stratégiáról szóló, 2009. november 25-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel az éghajlatváltozással foglalkozó koppenhágai konferencián (COP-15) elért eredményekről szóló, 2010. február 10-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel az ENSZ éghajlat-változási keretegyezményére (UNFCCC) és az ahhoz csatolt Kiotói Jegyzőkönyvre, valamint az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményében részes felek 2009 decemberében, Koppenhágában tartott 15. konferenciájának eredményeire ⁽⁴⁾,
 - tekintettel a 2003/87/EK irányelvnek az üvegházhatású gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének továbbfejlesztése és kiterjesztése tekintetében történő módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/29/EK irányelvre ⁽⁵⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság, a Közlekedési és Idegenforgalmi Bizottság és a Regionális Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0057/2010),
- A. mivel a globális felmelegedést és az éghajlatváltozást rendkívül súlyos fenyegetésként ismerik el,
- B. mivel az éghajlatváltozás hatásai jelentős környezeti, gazdasági és társadalmi következményekhez fognak vezetni,
- C. mivel még ha sikerül is világszerte korlátozni és csökkenteni az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását, az elkerülhetetlen hatások kezelése így is jelentős alkalmazkodási erőfeszítéseket követel majd meg,
- D. mivel a globális felmelegedés + 2 °C-on való megállítására vonatkozó cél még mindig egy olyan, felmelegedéssel járó helyzetet eredményezne Európában, amelyet szélsőséges regionális éghajlati változások jellemeznek, és mivel ha teljesítik is az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményében foglalt jelenlegi ígéreteket, azok összességében + 3.5-4 °C-os felmelegedést jelentenének,
- E. mivel az éghajlatváltozás hatásai különböző módon, különböző súlyossági szinten és eltérő időben érintik majd az európai régiókat,
- F. mivel – ahogy arra a bizottsági fehér könyv is rámutat – az alkalmazkodás megkívánja, hogy az uniós tagállamok szolidaritást vállaljanak a hátrányos helyzetű és az éghajlatváltozás által leginkább sújtott régiókkal,
- G. mivel Dél-Európa és a Földközi-tenger medencéje olyan sebezhető térségek, amelyek már most vízhiánnyal, szárazsággal és erdőtüzekkel küzdenek, és mivel a legújabb kutatások azt mutatják, hogy Dél-Európában 2080-ra a termés hozam 25 %-os csökkenésével kell számolni ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0013.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2009)0089.

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2010)0019.

⁽⁴⁾ Az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének határozattervezete -/CP.15, Koppenhágai Megállapodás, FCCC/CP/2009/L.7.

⁽⁵⁾ HL L 140., 2009.6.5., 63. o.

⁽⁶⁾ Közös Kutatóközpont – Technológiai Jövőkutató Intézet: „Az éghajlatváltozás mezőgazdasági hatásai Európában. PESETA-Mezőgazdasági tanulmányok”, EUR 24 107 EN, 2009.

2010. május 6., csütörtök

- H. mivel a „European Respiratory Society” szerint egy adott, városra jellemző küszöb feletti minden 1 Celsius fokos hőmérséklet-emelkedés esetén 6 %-kal növekszik a légzőszervi panaszokkal küzdők halálozási aránya,
- I. mivel a fehér könyvön belül fontos „A külpolitikai dimenzió és az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményében folyó munka” című rész, és az EU-nak egységesen kell felszólalnia annak érdekében, hogy ismét vezető szerephez jusson az éghajlatváltozás elleni küzdelemben, elősegítve az új „éghajlat-diplómácia” kialakítását, amit az Európai Parlament a koppenhágai konferencián elért eredményekről szóló 2010. február 10-i állásfoglalásában is kért,
- J. mivel az éghajlatváltozás gazdasági, társadalmi és a tágabb környezetet érintő hatásait legsúlyosabban közvetett módon fogjuk érezni, az emberi élethez alapvetően fontos ökoszisztéma-szolgáltatások leromlása révén, és mivel ez szükségessé teszi, hogy az ökoszisztémák védelme az EU alkalmazkodási stratégiájának alapját képezze,
- K. mivel az átlaghőmérséklet emelkedése csökkenti az olaj és a gáz iránti, fűtési célú igényt, mivel azonban ugyanakkor növekszik a hűtést szükségessé tevő napok száma, ami megnövelheti a villamos áram iránti igényeket,
- L. mivel a közvetlenül a környezetvédelemmel foglalkozó meglévő uniós jogszabályoknak koherens alapot kell biztosítaniuk az EU azon képességének megerősítésére, hogy kezelni tudja az éghajlatváltozás következményeit,
- M. mivel az európai szinten tett fellépéseknek a környezet tiszteletben tartása szempontjából a legmagasabb szintű normákat kell felállítaniuk és teljesíteniük mind rövid és hosszú távon (többek között az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén),
1. üdvözli a fent említett fehér könyvet;
 2. egyetért a javasolt uniós alkalmazkodási keret céljával, azaz az EU ellenálló képességének javításával az éghajlatváltozás hatásaival szemben;
 3. különösen üdvözli, hogy a fehér könyv hangsúlyozza valamennyi ökoszisztéma ellenálló képességének növelését, ami alapvető védelmet jelent az éghajlatváltozás hatásai ellen; hangsúlyozza továbbá, hogy a természetes ökoszisztémák a Föld legfontosabb szén-dioxid-elnyelői, amelyek a kibocsátott üvegházhatású gázok globális éves mennyiségének 50 %-át kötik meg, hozzájárulva ezáltal mind a következmények enyhítéséhez, mind az alkalmazkodáshoz;
 4. hangsúlyozza a tagállamok alkalmazkodási erőfeszítéseinek tervezésére és közlésére szolgáló közös európai kereten alapuló nemzeti alkalmazkodási tervek elkészítésének jelentőségét; úgy véli, hogy e terveknek magukban kellene foglalniuk az azon infrastruktúra és energetikai és ipari létesítmények kockázati és veszélytérképeit, amelyek kedvezőtlen időjárási viszonyok esetén veszélyt jelenthetnek a környezetre vagy a közegészségre; felszólít ezen információk a nyilvánosság és más tagállamok számára történő hozzáférhetővé tételére;
 5. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az alkalmazkodás valamennyi uniós politikában központi szerepet kapjon, különösen a közös agrár- és halászati politikában, valamint a környezetvédelmi hatásvizsgálatról, a tervezési engedélyeztetésről és az építési standardokról szóló jogszabályokban, valamint hogy horizontális, ágazatokat átfogó, az ökoszisztéma ellenálló képességén alapuló megközelítés révén biztosítsák ezen intézkedések koherenciáját;
 6. hangsúlyozza, hogy a rendelkezésre álló erőforrások hatékonyabb csoportosítása érdekében az egyes következmények Európában való bekövetkezésének várható ideje alapján további prioritási sorrendet kell felállítani a fehér könyvben meghatározott fő cselekvési területek között;

2010. május 6., csütörtök

A tudásalap megteremtése

7. osztja a Bizottság azon álláspontját, amely szerint több ismeretre van szükség az éghajlatváltozás hatásairól ahhoz, hogy a kutatásból származó információk a lehető legszélesebb körben terjeszthetők, illetve a megfelelő alkalmazkodási intézkedések kidolgozhatók legyenek;

8. felszólítja a Bizottságot, hogy ne csak létrehozza a tudásbázist az éghajlatváltozás – elsősorban az Európai Uniót érintő – hatásairól, hanem ossza is meg e tudást a fejlődő és iparosodó országokkal annak érdekében, hogy felhasználhassák azt az éghajlatváltozás problémájának kezelése érdekében tett saját válaszlépéseik megtervezéséhez, és tényleges hasznát vehessék az éghajlatvédelmi intézkedéseket célzó pénzügyi támogatásoknak;

9. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a kutatási erőfeszítéseket a jelenlegi hetedik kutatási keretprogramban és a jövőbeni kutatási keretprogramokban a meghatározott helyeken és adott időpontokban jelentkező kockázatok (az időjárással összefüggő múltbeli és valószínűsíthető jövőbeli katasztrófák) és egyéb olyan kapcsolódó tényezők, mint a társadalmi-gazdasági fejlemények (a veszélyeztetett javak jelenlegi és jövőbeli földrajzi eloszlása) vonatkozásában meglévő ismeretbeli hiányosságok pótlása, valamint az éghajlatváltozás hatásaihoz való alkalmazkodást szolgáló intézkedésekkel járó költségek és haszon felbecslését és az éghajlati kockázatoknak való kitettség vagy kiszolgáltatottság csökkentéséhez való hozzájárulásuk felmérését célzó módozatok és technikák kidolgozása érdekében, és a prioritások közé kell tartozniuk a kutatásoknak és a műszaki fejlődés finanszírozásának azon államokban, amelyekben az alkalmazkodási intézkedések meghozatala jelentős költségekkel jár;

10. úgy véli, hogy sürgősen sebezhetőségi mutatókat kell létrehozni, tekintettel a Közösségen belüli éghajlatváltozási forgatókönyvek számos változatára, kiemeli további kutatások szükségességét a megfelelő modellezés területén nemzeti, regionális és helyi szinten, valamint az alkalmazkodási képesség meghatározásának szükségességét az EU egész területén; sürgeti ezért az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget, hogy készítsen olyan jelentéseket, amelyek az éghajlatváltozás kockázatait elemzik Európa legsebezhetőbb régióira nézve, azonosítva a szükségleteket, a korlátokat, az időkereteket, a lehetőségeket, a politikai szinteket és az alkalmazkodási lehetőségeket annak érdekében, hogy politikai iránymutatást szűrjenek le az alkalmazkodás gyakorlatára vonatkozóan, és segítsék a regionális és helyi érdekelt feleket erőteljes alkalmazkodási stratégiák kialakításában;

11. emlékeztet azonban arra, hogy az éghajlatváltozás hatásainak bizonytalansága a probléma szerves részét képezi, és – elővigyázatos szemléletet követve – e területen a döntések meghozatalával néha nem szabad megvárni a tudományos bizonyosságot;

12. véleménye szerint alapokat kell elkülöníteni az éghajlatkutatás céljára, ami európai szinten hatékonyabban kivitelezhető, és meg kell teremteni az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló szakpolitikák fejlesztésének szilárd alapjait;

13. arra biztatja a Bizottságot, hogy biztosítson könnyű hozzáférést a részletes adatokhoz (beleértve az adatbázis módszertani leírását szolgáló metaadatokat is) az állami vagy magánszektorhoz tartozó minden érdekelt fél számára; úgy véli, hogy az éghajlatváltozásra vonatkozó adatokat közjavaknak kell tekinteni és így az INSPIRE irányelv 14. cikkével összhangban a közvélemény rendelkezésére kell bocsátani térítésmentesen vagy olyan térítés mellett, amely az adatbázis-fenntartás és az adott adatszolgáltatás költségeit fedezi;

14. hangsúlyozza, hogy ki kell alakítani az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás helyi és regionális kezdeményezéseinek hálózatát és európai szintű tapasztalatcserére van szükség; rámutat arra, hogy a legjobb gyakorlati megoldások azonosítása hozzáadott értéket teremthet az európai uniós stratégia számára;

15. hangsúlyozza az olyan, részvételen alapuló kutatási módszerek jelentőségét, mint a „Tudomány a társadalomban” programon belül, az EU 7. kutatási keretprogramja keretében ösztönzött módszerek, amelyek megkönnyítik a közösségekkel és helyi hatóságokkal együtt történő közös tudásépítést a legjobb regionális és helyi szintű alkalmazkodási stratégiák meghatározása és a tudás hatékonyabb terjesztésének biztosítása érdekében;

2010. május 6., csütörtök

16. üdvözli a fehér könyv információcsere-mechanizmus létrehozására irányuló kezdeményezését; bízik benne, hogy 2011-re működésbe lép e mechanizmus, akárcsak a megelőzési modellek és eszközök szabályozása;

17. úgy véli, hogy a Bizottságnak biztosítania kell azt, hogy az elszámolóházi mechanizmust olyan portálként fejlesszék ki, amely magában foglalja az olyan egyéb létező rendszereket, mint a közös környezeti információs rendszer (SEIS) és a globális környezetvédelmi és biztonsági megfigyelési rendszer (GMES), valamint értéknövelést kell elérnie az EU, a tagállamok és a magánszféra érdekelt feleinek felkészítésében a megfelelő alkalmazkodási tervek kidolgozásához, finanszírozásához és végrehajtásához;

18. hangsúlyozza különösen a természeti katasztrófák esetén indított mentési tevékenységeket támogató, műholdas szolgáltatások fontosságát; felszólítja valamennyi érintett szereplőt, hogy tegyék a GMES rendszert teljes mértékben működőképessé, amilyen gyorsan csak lehetséges;

Az alkalmazkodás beépítése az Unió szakpolitikáiba

Általános alapelv

19. hangsúlyozza, hogy olyan, ágazatokra átfogó szemléletmódra van szükség, amely az ökoszisztéma ellenálló képességén, az élőhelyek és a biológiai sokféleség, valamint az ökoszisztéma által biztosított szolgáltatások védelmén alapszik, továbbá valamennyi ágazatspecifikus politika részeként biztosítani kell a meghozandó intézkedések közötti szinergiát és összhangot;

Víz

20. különösen aggódik a víz miatt, amely bolygónk egyik alapvető erőforrása, mivel az éghajlatváltozás jelentős hatással lesz a víz mennyiségére és minőségére, különösen az ivóvíz tekintetében;

21. hangsúlyozza, hogy az EU-nak hatékonyabban kell kezelnie vízforrásait, egy fenntartható, kétutas megközelítés – a források kapacitásának megerősítése és a lakossági oldalon a vízigény és a pazarlás aktív csökkentése, valamint társadalmi-gazdasági tevékenységek révén;

22. kiemeli az alkalmazkodásnak a vízgyűjtő-gazdálkodási tervekbe való teljes körű integrálásának fontosságát a 2009. november 30-án kiadott iránymutatásoknak megfelelően;

23. hangsúlyozza a vízügyi keretirányelv (2000/60/EK) ⁽¹⁾ aktív végrehajtása, és a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek hatékonysága biztosításának fontosságát, különösen a határokon átnyúló vízgyűjtő medencék és az olyan régiók esetében, ahol a vízhiány hamarosan eléri a kritikus szintet, és/vagy ahol nő az áradások gyakorisága;

24. hangsúlyozza az árvíz kockázatokkal foglalkozó irányelv végrehajtásának fontosságát, mely átfogó mechanizmust biztosít az éghajlatváltozás okozta megnövekedett árvíz kockázatok értékeléséhez és nyomon követéséhez, valamint az alkalmazkodási megközelítések kidolgozásához, továbbá hangsúlyozza, hogy az ellenálló környezet és ellenálló ökoszisztémák rendkívüli előnyt jelentenek az árvizek hatásainak nyomon követése és minimalizálása szempontjából;

Mezőgazdaság és erdészet

25. kiemeli, hogy a természeti erőforrások – különösen a víz és a talaj – fenntarthatóbb felhasználásával javítani kell a mezőgazdasági ökoszisztémák ellenálló képességét, a nem fenntartható gyakorlatok alkalmazásának és a túlzottan nagy vízigényű terményfajták ültetésének aktív megakadályozása révén, és a fajokon belüli biodiverzitás fokozottabb kihasználásával javítani kell a mezőgazdasági ökoszisztémák ellenálló képességét;

(1) HL L 327., 2000.12.22., 1. o.

2010. május 6., csütörtök

26. úgy véli, hogy a közös agrárpolitikának központi szerepet kell játszania az alkalmazkodásban, és a mezőgazdaság ökoszisztéma-orientáltabb megközelítését kell képviselnie, amely fenntartja és megerősíti a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló intézkedések és egyéb ökoszisztéma-szolgáltatások eredményeit, ideértve a talajmegőrzést, az árvizekből származó víz minőségét, és a vidékek közötti ökológiai kapcsolatokat, illetve, hogy a fenntartható művelési gyakorlatoknak számos kedvező hatása lehet a talajmegőrzés, a vízgazdálkodás, a biológiai sokféleség megőrzése és az ökoszisztémák ellenálló képessége szempontjából;

27. hangsúlyozza, hogy az erdők védelmét célzó uniós intézkedéseknek is ki kell terjedniük az alkalmazkodásra, mivel az erdei ökoszisztémákat is súlyosan fogják érinteni az éghajlatváltozás hatásai, és megnő az erdőtüzek kockázata;

28. üdvözli az uniós erdőgazdálkodási stratégia korszerűsítésére irányuló bizottsági javaslatokat; sürgeti a Bizottságot, hogy mielőbb kezdeményezzen vitát az erdők védelméről;

29. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vezessenek be agrár-erdészeti intézkedéseket a földközi-tengeri-medence országaiban történő erdőtelepítés érdekében, mivel ez az alapvető ökoszisztéma-szolgáltatások nyújtásának egy költséghatékony módja;

30. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy Európában az elmúlt évek erdőtüzeiben évente több, mint 400 000 hektárnyi erdő égett le, annak következtében, hogy fokozatosan elnéptelenednek a vidéki területek, felhagynak a hagyományos vidéki tevékenységekkel, nem megfelelően tartják fenn az erdőket, nagy kiterjedésű olyan erdők vannak, ahol egyetlen egy fajtája él, nem megfelelő elegyű fajtákat telepítenek, hiányzik a megfelelő megelőzési politika, nem elég szigorú a szándékos gyújtogatás által keletkezett tüzek esetén kiszabott büntetés, valamint nem hajtják végre megfelelően az illegális építkezéseket tiltó és az újraerdősítést biztosító törvényeket; megállapítja, hogy ilyen gyakori erdőtüzek mellett – különösen Dél-Európában – az erdők nem tudnak felújulni, aminek súlyos ökológiai, gazdasági és társadalmi következményei lesznek; megjegyzi továbbá, hogy a 2007-ben tapasztalt szokatlan időjárási körülmények súlyosbították az óriástüzeket, és félti, hogy ez a jelenség a következő években gyakrabban előfordul majd; hozzáteszi, hogy a globális felmelegedés legalább a következő 30 évben tovább fog fokozódni, és mindenekelőtt az éghajlatváltozásra érzékenyebb, meghatározott régiókat érintheti majd;

31. az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra irányuló uniós cselekvési tervre vonatkozó javaslatában sürgeti a Bizottságot, hogy részesítse előnyben a szárazság és az erdőtüzek elleni védelmet, külön hangsúlyt helyezve Dél-Európára, a 2009 nyarán pusztító erdőtüzekről elfogadott állásfoglalásában javasoltakkal összhangban;

32. felszólítja a Bizottságot, hogy terjesszen elő ajánlásokat arra vonatkozólag, miként lehet a nemzeti polgári védelmi rendszereket átalakítani, hogy képesek legyenek kezelni az éghajlatváltozás hatásait; különösen sürgeti a Bizottságot, hogy intézkedjen az erdőtüzek elleni európai uniós taktikai tartalék forrásainak és kapacitásainak növelése érdekében;

33. javasolja, hogy a Bizottság dolgozzon ki kutatási programokat annak vizsgálatára, hogy miként reagálnak az erdők a magasabb szén-dioxid-koncentrációra, a magasabb hőmérsékletekre és a szárazságra;

34. ajánlja, hogy tekintettel az éghajlatváltozás által előidézett új körülményekre, a Bizottság készítsen kutatási programokat az érintett ökoszisztémákban folytatott erdőgazdálkodás új technikáinak kidolgozása érdekében;

Halászat

35. kéri, hogy vegyék fontolóra az alternatív halászati gazdálkodás lehetőségeit és a halászati flotta egyes szegmensei kapacitásának csökkentését fenntartható halászati és akvakultúra-gyakorlatok létrehozásának céljából;

36. arra kéri a Bizottságot, hogy végeztesen vizsgálatokat a zöld alga jelenség és annak a halászati ágazatra gyakorolt hatása értékelésére; kéri továbbá, hogy végezzenek vizsgálatot a globális felmelegedés miatti tengeráramlási jelenségek az egyes, tengerben élő fajok mozgására gyakorolt hatásáról;

2010. május 6., csütörtök

37. határozottan sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az integrált partiövezet-irányításra vonatkozó ajánlásokat megerősítsék és végrehajtsák egy olyan integrált tengerpolitika általánosabb kontextusában, amely a tengerrel és az óceánokkal összefüggő valamennyi ágazati politikát egyesíti;

38. sürgeti a Bizottságot annak biztosítására, hogy az ökoszisztéma ellenálló képessége révén történő alkalmazkodás kerüljön előtérbe a Közösség álláspontjában a halászattal és a tengeri környezettel kapcsolatos nemzetközi tárgyalások és különösen a halászati partnerségi megállapodások során és a regionális halászati szervezetekben;

39. felszólítja a Bizottságot, hogy tevékenyen vegyen részt egy „kék szén alap” létrehozásában az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezményének (UNFCC) keretében; hangsúlyozza, hogy ennek az alapnak – a tengeri környezettel kapcsolatos tervezésre irányuló globális stratégia részeként – fel kell tárnia a part menti és tengeri ökoszisztémák védelmére és kezelésére, valamint az óceánokban történő szén megkötésére irányuló pénzügyi és koordinációs mechanizmusokat;

Talaj

40. úgy véli, hogy nemcsak a talajhasználat fejt ki erőteljes hatást az éghajlatváltozásra, hanem maga az éghajlatváltozás is súlyos talajromlást vagy eróziót idézhet elő;

41. felismeri, hogy a talajromlásnak elsősorban helyi vagy regionális okai és következményei vannak, ezért kéri a szubszidiaritás elvének érvényesítését; felszólítja a talajvédelmi jogszabállyal még nem rendelkező tagállamokat, hogy vállalják ezért maguk a felelősséget;

Partvidéki területek és szigetek

42. úgy véli, hogy a partvidéki területeknek és a szigeteknek elsőbbséget kell élvezniük az alkalmazkodási intézkedések végrehajtásakor, mivel különösen érzékenyek az éghajlatváltozás következményeire, sűrűn lakottak, és gazdasági súlyuk nagyon jelentős;

Egészségügy és szociális politikák

43. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozással kapcsolatos politikákat úgy kell kialakítani, hogy azok egyúttal a fenntartható fejlődés kiemelt előmozdítói legyenek; hangsúlyozza továbbá, hogy e politikáknak hozzá kell járulniuk a munkahelyteremtéshez és a társadalmi igazságosság védelméhez, előmozdítva ezzel a foglalkoztatás szintjének emelését, valamint a szegénység és a társadalmi egyenlőtlenségek visszaszorítását;

44. kiemeli, hogy az alkalmazkodási politikák szociális és foglalkoztatási vonatkozásait figyelembe kell venni az EU gazdaságélénkítési stratégiájában;

45. megállapítja, hogy a nagyratörő alkalmazkodási tervek hozzájárulnak majd Európában a zöld munkahelyek létesítéséhez, ami elősegíti egy szén-dioxid-mentes gazdaság kiépítését, kéri ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek több erőfeszítést azért, hogy Európa minden részén elérhetővé váljon a fenntarthatóbb gazdasági növekedés;

46. hangsúlyozza, hogy a szociális szempontból leghátrányosabb helyzetű közösségek, illetve csoportok számára megfelelő támogatást kell nyújtani az alkalmazkodási intézkedések magas költségeire való tekintettel;

2010. május 6., csütörtök

47. üdvözlöi a Bizottság javaslatát, hogy 2011-re történjen meg az iránymutatások és felügyeleti mechanizmusok kidolgozása az éghajlatváltozás egészségügyi hatásairól; hangsúlyozza a kórokozó-átvivők (vektorok) által terjesztett betegségek terjedésének növekvő kockázatát, a légzőszervekre gyakorolt súlyos egészségügyi hatást, és kiemeli, hogy az európai polgárokat tájékoztatni kell az Európai Betegségmegelőzési és Járványvédelmi Központ által ajánlott hatékony óvintézkedésekről;

48. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás egészségügyi hatásai valószínűleg a legjobban nélkülöző közösségeket, a legszegényebb népességet és a legsebezhetőbb csoportokat, például a gyermekeket, az időseket és a beteget érintik leginkább; lényegesnek tartja, hogy az alkalmazkodási intézkedéseket az egészségügyi egyenlőtlenségek figyelembe vételével határozzák meg, és hogy ezek az intézkedések járulékos egészségügyi előnyökkel járó fellépéseket ösztönözzenek;

49. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az állatbetegségek megfigyelését és az ellenük való védekezést szolgáló meglévő rendszerek hatékonyságát;

50. elismeri az egészségügyi ágazat alkalmazkodásban játszott szerepét; kéri az EU-t, hogy támogassa az ágazat szénlábnymórnak csökkentésére irányuló intézkedéseket, és biztosítson megfelelő finanszírozást az egészségügyi ágazatban végrehajtandó alkalmazkodási intézkedésekhez;

Infrastruktúra

51. kiemeli annak szükségességét, hogy az ipari engedélyezéssel és környezetvédelmi hatáselemzésekkel kapcsolatos meglévő jogszabályok minden tervezett infrastruktúra és engedélyezett ipari tevékenység esetén – bizonyos fokú alkalmazkodási képesség fenntartása mellett – megköveteljék az előre jelzett jövőbeni éghajlati feltételeknek és az azokból eredő kockázatoknak a teljes körű figyelembe vételét; rámutat arra, hogy számos esetben megfelelőbb lenne, ha a káros éghajlati hatásokra való felkészülés érdekében történő védelem kiépítése helyett nem fejleszténék az érzékeny területeket;

52. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a környezetvédelmi hatásvizsgálatok szükség esetén általában véve vegyék figyelembe a különböző lehetséges alkalmazkodási forgatókönyveket, amennyiben azok tudományos alátámasztást nyertek;

53. felhívja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb dolgozzon ki módszereket az infrastrukturális projektek éghajlati szempontból történő ellenőrzésére, egy költség-haszon elemzést és a lehetséges alternatívákat is ideértve;

54. javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg, milyen módon lehetne az állami és magánbefektetések éghajlati hatáselemzésével kapcsolatban feltérképezendő lehetőségek között ösztönözni a megfelelő területrendezési tervezést (a kockázatok és veszélyek felmérésével);

55. arra ösztönzi a Bizottságot, hogy lásson hozzá az éghajlatváltozás hatásainak az építési szabványokba (például az Eurocode) való beépítésére vonatkozó tervekhez annak érdekében, hogy növeljék a veszélyeztetett területeken található épületek ellenálló képességét;

56. azon a véleményen van, hogy a mikroklíma szempontjából a sűrűn lakott területeken és városokban kerülni kell az olyan építkezést, amely megakadályozza a víz elfolyását;

Szállítás

57. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a fehér könyv nem foglalkozik a közlekedési ágazattal annak ellenére, hogy az az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának 27 %-áért felelős, és ezért hatékony alkalmazkodási intézkedésekre van szükség;

58. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a közlekedési ágazat szintén az európai éghajlatváltozási stratégia szerves részét képezze, és felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb terjesszen elő javaslatot egy európai éghajlati és közlekedési csomagra vonatkozólag;

2010. május 6., csütörtök

59. létfontosságúnak tartja, hogy a közlekedés szén-dioxid-mentesítésének egyik eszközeként támogassák a modális váltást az ágazatban;
60. hangsúlyozza, hogy valamennyi közlekedési eszköz vonatkozásában fokozatosan be kell építeni az alkalmazkodás külső költségeit;
61. úgy véli, hogy a közlekedési ágazatban szükséges olyan alkalmazkodási intézkedésekkel, mint pl. az ágazat (különösen a modális váltásnak köszönhetően történő) újjászervezésével kapcsolatos gazdasági, szociális és pénzügyi hatások még mindig nem eléggé ismertek vagy előre jelzettek; felszólítja a Bizottságot, hogy az ágazat összetevőire (a közúti, vasúti, légi- és tengeri közlekedésre) nézve állapítsa meg a sebezhetőségi mutatókat és a legjobb gyakorlatok cseréjének módszerét;
62. kéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tömegközlekedés fejlesztésére, a plurimodalitásra és az intelligens közlekedési rendszerekre alapozva dolgozzanak ki hatékony szakpolitikát a városi mobilitás javítása érdekében, hogy ezáltal a nagyterjedésű városi agglomerációkban csökkenjen a forgalmi dugók előfordulása és a környezetszennyezés;
63. hangsúlyozza, hogy egy modern és fenntartható közlekedési politika előmozdítása érdekében megfelelő pénzügyi támogatást kell nyújtani a TEN prioritást élvező vasúti, tengeri és egyéb vízi közlekedési projektjei számára az EU következő, (2014–2020 közötti) pénzügyi programozási időszakában;
64. hangsúlyozza, hogy tovább kell vinni az ún. „Euromatrica-irányelv” jogalkotási folyamatát a külső költségek internalizálásának a „szennyező fizet” elv alapján történő megkönnyítésére, egyenlő versenyfeltételeket teremtve a különböző közlekedési módok között;

Energia

65. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás komoly hatást gyakorol az EU tagállamainak energiaellátására és energiaigényére;
66. felszólítja a Bizottságot, hogy az éghajlatváltozás infrastruktúrára és energiaigényre gyakorolt hatásainak figyelembevételével végezzen alapos elemzést a jövőbeli energetikai forgatókönyvekkel kapcsolatban;
67. felszólítja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy a megújuló és fosszilis energiaforrásokból történő elektromosáram-termelés potenciálja változni fog-e az éghajlatváltozás következtében, és felhívja a figyelmet a hőerőművek hűtésének korlátaira és azok következményeire;
68. a reaktorok hűtésével kapcsolatban megjegyzi, hogy a nukleáris létesítmények biztonságát hőhullámok idején sajátos kockázatok fenyegetik, amely probléma súlyos környezeti hatással járhat a környező vizekre, és amelynek ellátásbiztonsági következményei is lehetnek;
69. megjegyzi, hogy a szélsőséges időjárási körülmények, például az áradások és viharok károkat okozhatnak az erőművekben, a villanyoszlopokban, az állomásokban és az elektromos kapcsolószekrényekben, de akár azok ideiglenes leállítását is okozhatják; véleménye szerint a különböző nagy teljesítőképességű elektromos hálózatoknak ezért meg kell megbirkózniuk a hálózati rugalmassággal kapcsolatos megnövekedett igényekkel, ezért a helyi hálózatokat és a nemzetközi nagyfeszültségű hálózatokat meg kell erősíteni;
70. hangsúlyozza, hogy az épületek energiafelhasználása az éghajlatváltozás következtében változni fog, és a legnagyobb kihívás az épületek túlmelegedésével kapcsolatos probléma megoldásában rejlik; véleménye szerint a természetes hűtésnek, a gépi hűtésnek, az energiateljesítménynek, valamint a jól átgondolt térszervezésnek fontos szerepet kell kapnia ezzel kapcsolatban;

2010. május 6., csütörtök

71. úgy véli, hogy a megújuló energiaforrásokat aktívan ösztönző, intelligens energiával kapcsolatos politikák, a decentralizált energiaellátás, valamint az energiahatékonyság révén a régiók területükön nemcsak hozzájárulnak az éghajlatváltozás hatásai elleni küzdelemhez, hanem új gazdasági lehetőségeket és kilátásokat is teremtenek polgáraik számára;

72. hangsúlyozza, hogy az energiaellátásra és -hozzáférésre vonatkozó intézkedéseket a tagállamok közötti szolidaritás jegyében kell kialakítani, és hogy az EU-nak hozzá kell járulnia a nagyobb energiahatékonyság irányába történő globális stratégiai elmozduláshoz, valamint az alacsony széntartalmú energiaforrások, például a megújuló energiaforrások előmozdításához;

73. felszólítja a tagállamokat, hogy 2010. június 30-ig nyújtsák be az uniós modell és kritériumok alapján készített ambiciózus, átfogó és a valóság talaján álló nemzeti cselekvési terveiket, szem előtt tartva, hogy az egyes tagállamok megújuló energiaforrásokból származó energia iránti szükségletének elsősorban a belföldi termelésen kell alapulnia, míg a megújuló energiaforrásokból előállított energia tagállamok közti statisztikai átruházására szolgáló mechanizmust csak akkor szabad igénybe venni, amikor ezt teljes mértékben indokoltnak tekintik;

74. hangsúlyozza, hogy elsőrendű feladatként további intézkedéseket kell hozni a 2020-ra az energiahatékonyság 20 %-os növelését célul tűző közösségi stratégia előmozdítása érdekében; az energiahatékonyságra irányuló jelenlegi cselekvési terveket is értékelve úgy véli, hogy érdemes volna megfontolni e célkitűzés jogilag kötelező erejűvé tételét közösségi szinten;

Biológiai sokféleség

75. mivel a NATURA 2000 alkotja az EU politikai erőfeszítéseinek központi pillérét az ökoszisztémáknak a változó éghajlati feltételek melletti fenntartásában, a NATURA 2000 élőhelyek és egyéb érintett területek aktív kezelésére szólít fel az EU-tól és a tagállamoktól származó megfelelő finanszírozás útján, a helyi közösségekkel folytatott szoros együttműködés és konzultáció alapján, továbbá hangsúlyozza, hogy iránymutatásokat kell kiadni a természetes élőhelyek kapcsolódásának biztosítására; hangsúlyozza, hogy amint az a Bizottság „Az invazív fajokról szóló stratégia felé” című közleményéhez csatolt bizottsági hatásfelmérésben (SEC(2008)2887) is szerepel, még mindig nem ismert az invazív fajok nagysága és ösvényeik, illetve az, hogy milyen hatással vannak az ökoszisztémákra, illetve az, hogy az éghajlatváltozás hogyan fogja befolyásolni a biológiai inváziókat;

76. hangsúlyozza, hogy a szárazföldi és a tengeri ökoszisztémák ellenálló képessége végső soron a biológiai sokféleség megőrzésétől függ;

77. rámutat, hogy a meglévő uniós jogszabályok, például a víz keretirányelv⁽¹⁾ és a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv⁽²⁾ segíthetnek az ökoszisztémák ellenálló képességével kapcsolatos problémák kezelésében Európában mindaddig, amíg a területgazdálkodási terveket ökoszisztéma-alapú megközelítés alapján dolgozzák ki; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsanak kiemelt prioritást e politikák végrehajtásának;

78. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy tanulmányozzák az európai ökoszisztémákban tapasztalható idegenfaj-inváziókat (pl. trópusi halfajok megjelenését a Földközi-tengerben), és hogy megfelelő politikákat dolgozzanak ki ezek ellen;

Városi környezet

79. hangsúlyozza, hogy Európában a lakosság mintegy 75 %-a a városi területeken lakik, valamint azt, hogy az éghajlatváltozás olyan plusz tényező, amely kihatással van a városok és nagyvárosok életminőségére; sürgeti az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget, hogy tanulmányozza az éghajlatváltozásnak a városi területek mikroklímájára kifejtett várható hatását (figyelembe véve például a városi hősziget hatást);

⁽¹⁾ A vízpolitika terén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2000. október 23-i 2000/60/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 327., 2000.12.22., 1. o.), annak a 2008/32/EK irányelv által legutóbb módosított formája (HL L 81., 2008.3.20., 60. o.).

⁽²⁾ A tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) (HL L 164., 2008.6.25., 19. o.).

2010. május 6., csütörtök

Migráció

80. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozás valószínűleg nagyméretű, környezeti okokra visszavezethető migrációt fog kiváltani azokból a régiókból, amelyek már most is az Európába irányuló migrációs hullámok kiindulópontjai (Afrika, Közel-Kelet, Dél- és Dél-kelet Ázsia);

81. hangsúlyozza, hogy a környezeti okokra visszavezethető migrációt figyelembe kell venni a fejlesztési-szegély-politika hosszú távú tervezésénél, hogy időben történő megelőzésre és azonnali humanitárius válaszigényekre kerüljön sor a származási országokban;

Kulturális örökség

82. hangsúlyozza az olyan alkalmazkodási intézkedések kidolgozásának fontosságát, melyek az európai kulturális örökség valamennyi aspektusát figyelembe veszik;

Struktúra és irányítás

83. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy a helyi és regionális hatóságokat kulcsfontosságú szereplőként ismerjék el az éghajlatváltozás káros hatásai elleni harcban;

84. kiemeli a megfelelő beavatkozási szint, az ágazatokon átívelő integráció és a rugalmas környezetvédelmi támogatás fontosságát a végrehajtott intézkedések hatékonyságának maximalizálása érdekében;

85. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy ösztönözzenek koordinált megközelítést az egész Uniót lefedő területi kohézió biztosítását célzó alkalmazkodás során;

86. nézete szerint, az intézkedéseket úgy kellene meghozni, hogy azok a gazdaságilag innovatív és fenntartható fellépéseket összehangolják a természetes környezet védelmével, és így minimalizálódhassanak az ökológiai és gazdasági érdekek közötti felhasználási konfliktusok;

87. sürgeti, hogy a Bizottság dolgozzon kötelező erejű nemzeti és regionális alkalmazkodási stratégiák bevezetését szorgalmazó javaslatokon;

88. felkéri a Bizottságot, hogy dolgozzon ki átfogó megközelítést a biztosítási ágazatnak a kockázatok tudatosításába és a kockázatmegosztásba történő bevonásáról;

89. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hatóságok határozott vezetésével és bevonásával alakítsák ki azokat a magán- és a közszféra közötti partnerségeket, amelyekre szükség van egy hosszú távú, határozott és hatékony, valamint a kockázatok tudatosításától a kockázatmegosztásig és a helyreállításig minden szempontot magában foglaló éghajlati kockázatkezelési keretrendszer létrehozásához;

90. úgy véli, hogy a legkülső régiók a Lisszaboni Szerződés 349. cikkében felsorolt sajátos helyzetük és trópusi övezetekben való fekvésük miatt érzékenyek az éghajlatváltozás következményeire, ezért különös figyelmet kell kapniuk a Bizottságtól; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki hatástanulmányt és saját fellépési tervet a legkülső régiók számára, és támogassa az információk és a bevált gyakorlatok cseréjét e régiók és a földrajzi környezetükben lévő harmadik államok helyi hatóságai között;

91. kéri a Bizottságot, hogy maradéktalanul éljen a Lisszaboni Szerződés 260. cikkében biztosított új jogaival, hogy ezáltal eleget tegyen a Szerződések őreként betöltött feladatának;

2010. május 6., csütörtök**Finanszírozás**

92. hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás terén az EU költségvetése jelenleg nem tükrözi az EU politikai prioritásait;

93. sürgeti hogy a Bizottság a jelenlegi többéves pénzügyi keret felülvizsgálatán belül helyezze előtérbe, hogy az EU költségvetése képes legyen az éghajlatváltozás hatásainak kezelésére; hangsúlyozza, hogy a következő többéves pénzügyi keretnek magasabb pozícióba kell sorolnia az éghajlatváltozást, és különösen az alkalmazkodási intézkedéseket, biztosítva, hogy a szükséges finanszírozás rendelkezésre álljon;

94. sürgeti, hogy a Bizottság az EU költségvetésének felülvizsgálatán belül, valamint az éghajlatváltozás hatásainak kezelését biztosítandó, tegyen javaslatot egy, az éghajlatváltozás hatásaival szembeni ellenálló képességgel kapcsolatos eljárásra;

95. felhív, hogy az éghajlatváltozás – különösen az alkalmazkodási stratégiának az európai uniós politikákba történő integrálása révén – váljék prioritássá a jövőben;

96. kéri, hogy szigorúan ügyeljenek annak biztosítására, hogy az energiahatékonysággal, hulladékgazdálkodással és infrastruktúra-építéssel kapcsolatos, uniós pénzeszközökből finanszírozott projektekre irányuló javaslatok engedélyezési eljárásának részét képezze az éghajlatváltozás hatásainak kiértékelése;

97. hangsúlyozza, hogy az éghajlat és bolygónk védelmének céljait bele kell foglalni az EU kohéziós politikájának konvergencia- és növekedési céljaiba, anélkül hogy azok felváltanák a strukturális politika hagyományos feladatait;

98. sürgeti, hogy a Bizottság az EU fenntartható fejlődési stratégiájával ⁽¹⁾ összhangban sürgősen nyújtson be a környezetre jelentős negatív hatást kifejtő támogatások ágazatonkénti reformjára vonatkozó ütemtervet azok fokozatos megszüntetése érdekében; hangsúlyozza továbbá, hogy az e reform révén hozzáférhetővé vált pénzügyi forrásokot az alkalmazkodási erőfeszítésekre és a környezetbarát munkahelyekre kellene előirányozni;

99. hangsúlyozza, hogy a különböző gazdaságélénkítő tervek által biztosított alapokat szintén az alkalmazkodásra irányuló befektetésekre kellene előirányozni, és minden esetben biztosítani kell ez utóbbiak éghajlat-változási hatásokkal szembeni ellenálló képességét;

100. az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében hangsúlyozza a megelőzés elvét; kéri, hogy a Bizottság olyan megközelítést dolgozzon ki, amely biztosítja, hogy az alkalmazkodási intézkedések meg nem hozatalából eredő költségek ne az emberekre háruljanak;

101. támogatja, hogy a Bizottság sürgesse a Tanácsot a Szolidaritási Alap létrehozásáról szóló rendelet (EUSF) felülvizsgálatának újraindítására, amely lehetővé fogja tenni a természeti csapások vagy az ember okozta katasztrófák kárainak hatékonyabb, rugalmasabb és időben történő kezelését;

102. hangsúlyozza, hogy a kibocsátási jogoknak az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben (ETS) történő árverezése – közte a légi és tengeri közlekedésre vonatkozó árverezés – révén létrejött bevétel jelentős részét arra a célra kellene előirányozni, hogy a tagállamoknak és a fejlődő országoknak lehetőségük legyen az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásra; úgy véli, hogy az ilyen rendelkezéseknek az európai közlekedés fenntartható módjait, például a vasúti közlekedést is támogatniuk kellene; szorgalmazza, hogy az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerből a szolidaritás és a Közösségen belüli gazdasági növekedés céljára előirányzott forrásokat (az árverezésre bocsátandó összes kibocsátási jog 10 %-ából származó bevételt) az alkalmazkodási és kockázatkezelési intézkedésekre egyenlő arányban az alacsonyabb jövedelemszinttel rendelkező tagállamok között osszák szét;

(1) Az EU fenntartható fejlődési stratégiájának (EU SDS) felülvizsgálata, a Tanács 10917/06 számú dokumentuma.

2010. május 6., csütörtök

103. szorgalmazza, hogy a kibocsátás-kereskedelmi rendszerből és egyéb közösségi forrásokból származó, a tagállamok éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodását segítő finanszírozás szétosztása az egyes tagállamok vagy régiók éghajlatváltozással szembeni sebezhetőségének figyelembe vételével történjék;

104. elismeri az iparosodott országok történelmi felelősségét a hőmérséklet egész világon történő jelenlegi növekedésében; megismétli 2010. február 10-i kijelentéseit, ideértve azt is, mely szerint a fejlődő országok éghajlatváltozással szembeni erőfeszítéseinek finanszírozására új és a jelenlegi ODA-kötelezettségvállalásokat kiegészítő európai uniós kötelezettségvállalásokat kell tenni, amelyek függetlenek a tagállamok éves költségvetési eljárásaitól;

Külső dimenzió

105. megismétli, hogy az alkalmazkodási intézkedéseket a Koppenhágai Megállapodás 8. pontjának megfelelően az EU külpolitikájába be kell emelni;

106. hangsúlyozza, hogy a legkevésbé fejlett országokban az ökoszisztéma-szolgáltatások értéke és az ellenálló képesség még jelentősebb ⁽¹⁾; hangsúlyozza, hogy az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással, és főként az ökoszisztémák ellenálló képességével kapcsolatos politikákat megfelelően figyelembe kell venni valamennyi nemzetközi tárgyalás során, ideértve a kereskedelmi tárgyalásokat is;

107. szilárd meggyőződése, hogy az Európai Uniónak meg kell tartania és tovább kell fejlesztenie vezető szerepét a globális felmelegedés elleni nemzetközi küzdelemben, és úgy véli, hogy az esetleges késedelmek ebben a tevékenységben növelik a negatív környezeti, gazdasági és társadalmi hatások, valamint a jelentős költségek kockázatát;

108. hangsúlyozza, hogy az alkalmazkodásra irányuló európai fellépési keret végrehajtása sikerének biztosítása során döntő jelentőségű lesz, hogy azt belefoglalják egy globális, átfogó és ambiciózus megállapodásba, mely az éghajlatváltozás elleni harccal kapcsolatos intézkedések tekintetében jogilag kötelező erejű célkitűzéseket tartalmaz, hangsúlyozza továbbá, hogy az EU-nak az e célok felé vezető úton vezető szerepet kell vállalnia.

109. felszólítja a Bizottságot, hogy a küszöbön álló nyolcadik keretprogram (FP8) keretében vegye fontolóra a nemzetközi együttműködésre fordított finanszírozási keretek tágítását:

- a) a fejlett országok tekintetében, a megújuló technológiák terjedésének előmozdítása érdekében;
- b) a fejlődő országok tekintetében, a legkitetebb régiókat sújtó éghajlatváltozás elleni küzdelem támogatása érdekében, minden esetben tiszteletben tartva az egyes régiók különleges körülményeit, a kritérium pedig a fejlődő országok azon régióinak társadalmi és gazdasági fejlődése, amelyekkel a nemzetközi együttműködésre sor kerül; valamint
- c) az EU-val határos olyan harmadik országok tekintetében, amelyekben az éghajlatváltozás hatásai hasonlóak az EU-ban megfigyeltetekhez;

Az éghajlatváltozás hatásaival és az alkalmazkodással foglalkozó irányítócsoport

110. támogatja a Bizottság azon javaslatát, hogy állítsanak fel egy, az éghajlatváltozás hatásaival és az alkalmazkodással foglalkozó irányítócsoportot; hangsúlyozza, hogy e csoport számára a tagállamok képviselőin kívül fontos a regionális és helyi szereplők bevonása; kéri a Bizottságot, hogy biztosítsa, hogy a Parlament képviselői megfigyelőként, valamint a magánszférához tartozó érdekelt felek szakemberi minőségben részt vehessenek ebben a csoportban; felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az irányítócsoport megkülönböztetett figyelmet szenteljen az éghajlatváltozás egészségre kifejtett legsúlyosabb hatásainak, például az időjárásal kapcsolatos haláleseteknek és a kórokozó-átvivők (vektorok) által terjesztett fertőző betegségeknek;

⁽¹⁾ Kényelmes megoldások egy kényelmetlen igazságra: az éghajlatváltozás ökoszisztéma alapú megközelítései. Világbank, Környezetvédelmi osztály, 2009, és A természetes helyreállítás? Az ökoszisztémák szerepe az éghajlatváltozás hatásaiban mérséklésében, UNEP, 2009.

2010. május 6., csütörtök

Bizottsági jelentés az elért eredményekről

111. felszólítja a Bizottságot, hogy 2012-ig nyújtson be egy jelentést az Európai Parlamentnek a fent említett fehér könyv végrehajtásában elért eredményekről;

*

* *

112. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.

A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – 2008. évi éves jelentés

P7_TA(2010)0155

Az Európai Parlament 2010. május 6-i állásfoglalása a Közösségek pénzügyi érdekeinek védelméről és a csalás elleni küzdelemről szóló, 2008. évi éves jelentésről (2009/2167(INI))

(2011/C 81 E/22)

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság és az Európai Csaláselleni Hivatal (OLAF) korábbi éves jelentéseiről szóló állásfoglalásaira,
- tekintettel a Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak szóló „A Közösségek pénzügyi érdekeinek védelme – Csalás elleni küzdelem – Éves jelentés 2008” című 2009. július 15-i jelentésére (COM(2009)0372), beleértve annak mellékleteit (SEC(2009)1002 és SEC(2009)1003),
- tekintettel az OLAF 2008. évi tevékenységi jelentésére ⁽¹⁾ és 2008. június 19-i második jelentésére az Európai Közösségek pénzügyi érdekeinek csalással és egyéb szabálytalanságokkal szembeni védelmében a Bizottság által végzett helyszíni ellenőrzésekről és vizsgálatokról szóló, 1996. november 11-i 2185/96/Euratom, EK tanácsi rendelet alkalmazásáról, akárcsak az OLAF Vademecum helyébe lépő iránymutatásra,
- tekintettel az OLAF felügyelőbizottságának a 2008. június és 2009. május ⁽²⁾ közötti időszakra vonatkozó tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az OLAF felügyelőbizottságának a 2007. június és 2008. május ⁽³⁾ közötti időszakra vonatkozó tevékenységi jelentésére,
- tekintettel az Európai Számvevőszéknek a 2008-es költségvetési évre vonatkozó költségvetés végrehajtásáról szóló éves jelentésére ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2008/EN.pdf.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/sup_comm/2008-2009/Activity-report_en.pdf.

⁽³⁾ HL C 295., 2008.11.18., 1. o.

⁽⁴⁾ HL C 269., 2009.11.10., 1. o.